

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

w sprawie **J.B.**
skazanego z art. 191 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i in.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 20 lutego 2024 r.
wniosku obrońcy skazanego o wyłączenie SSN S.S.
od udziału w sprawie prowadzonej w Sądzie Najwyższym
pod sygn. akt III KK 212/24
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. *a contrario*

postanowił:

wniosek obrońcy skazanego pozostawić bez rozpoznania

UZASADNIENIE

Pismem z 16 grudnia 2024 r. obrońca skazanego J.B. wniósł o wyłączenie SSN S.S. od rozpoznania kasacji w sprawie zarejestrowanej w Sądzie Najwyższym pod sygn. III KK 212/24, wskazując m.in., że wymieniony sędzia został powołany na urząd sędziego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa a skład Sądu Najwyższego co powoduje, że udział w orzekaniu tego sędziego w orzekaniu prowadzi do nienależytej obsady sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Wniosek o wyłączenie SSN S.S. Sąd Najwyższy pozostawił bez rozpoznania, albowiem zaprezentowany we wniosku pogląd prawny, krótko umotywowany nie uwzględnia obowiązującego w Polsce porządku konstytucyjnego. Otóż Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 25 marca 2019 r. (sygn. K 12/18; OTK ZU A/2019, poz. 17) wypowiedział się, co do zgodności powoływania sędziów do Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z 8 grudnia 2017 r., nie stwierdzając naruszenia standardu konstytucyjnego w tym zakresie.

Już tylko tak na marginesie wskazać należy, że jedyną możliwością kwestionowania bezstronności sędziego z uwagi na okoliczności towarzyszące powołaniu sędziego przewiduje procedura przewidziana w art. 29 ustawy o Sądzie Najwyższym, przy czym do zainicjowania tej kontroli koniecznym jest kumulatywne przytoczenie okoliczności związanych z powołaniem, a także dotyczących postępowania sędziego po powołaniu, a także wykazania ich wpływu na naruszenie standardu niezawisłości i bezstronności, mającego wpływ na wynik danej sprawy. Wniosek taki nadto może być złożony w określonej kategorii spraw (art. 29 § 6 u.SN). Wynika to bowiem pośrednio z treści wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 4 marca 2020 r, w sprawie o sygn. P 22/19, w którym orzekł, że art. 41 § 1 w związku z art. 42 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 30), stosowany odpowiednio na podstawie art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75) w zakresie, w jakim dopuszcza rozpoznanie wniosku o wyłączenie sędziego z powodu wadliwości powołania sędziego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, w skład której wchodzi sędziowie wybrani na podstawie art. 9 a ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 84, 609, 730 i 914 oraz z 2020 r. poz. 190), jest niezgodny z art. 179 w związku z art. 144 ust. 3 pkt 17 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Przyjęcie odmiennej wykładni, a więc dopuszczenie badania bezstronności sędziego w trybie art. 41 k.p.k. z uwagi jedynie na uwarunkowania prawne

związane z trybem i sposobem powołania sędziego – do czego *de facto* zmierza wniosek obrońcy - prowadziłyby do obejścia przepisów dotyczących trybu, terminu oraz składu rozpoznającego dany rodzaj wniosku (zob. art. 29 § 5 - § 25 u.SN). Wniosek o wyłączenie sędziego nie może mieć nadto charakteru abstrakcyjnego i odnosić się *de facto* do całej grupy powołanych sędziów, a z taką sytuacją mielibyśmy do czynienia, gdyby został on uwzględniony (zob. m.in. postanowienie SN z dnia 21 czerwca 2023 r., IV KK 460/19, LEX nr 3598209; postanowienie SN z dnia 31 października 2023 r., V KK 358/23, LEX nr 3621120).

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.

[WB]

[a.ł.]